

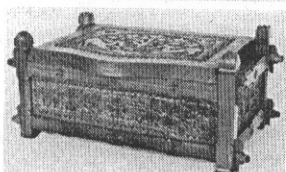
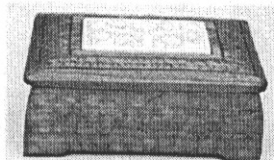
Gyűjtő: Simon Felső

Gyűjtés ideje: 2006.

<u>Tartalom: Meglévő</u>															
(Dr. Király Lajos, Gombosi Zoltán)															
<u>Térjedelmű: 2 lap</u>															
LOGIC	<table border="1"><tr><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td><td> </td></tr></table>														

Iskolai metat; Képtár
Érdapest

Könyvtár; XV/B
  XX
 XXVIII

GOSZTONYI ZOLTÁN
a Népművészet Mestere

Nyelvésznék, néprajzi írónak, tanárnak lenni...

Köszöntjük a 70. életévét betöltő

dr. Király Lajos ny. főiskolai tanárt

SZÜLŐFÖLD ÉS HIVATÁS

beszélgetőtárs **Knézy Judit**, a néprajztudomány
kandidátusa, a Somogyiak Baráti Körének tagja.

*

Amit nekem a fa jelent...

Gosztonyi Zoltán

faragó, a népművészet mestere
bemutatója **Kapitány Orsolya**, a Kaposvári
Rippl Rónai Múzeum főmuzeológusa,
A Somogy megye népművészete
c. kötet társszerzője

* * *

A Baráti Kör hölgytagjai számára hímes tojás festő és rajzoló pályázatot hirdetünk. A papíron elkészített rajzokat (5-10 alkotást) jeligével ellátott borítékban kell leadni, amelyeket Kapitány Orsolya és dr. Eperjessy Ernő elbírál.

A férfiak számára húsvéti locsolóvers-író és mondó versenyt hirdetünk, amelyet személyesen kell előadni. A zsűri Veress Miklós költő és a jelenlévő hölgyek. A legszebb rajzokat és a legjobb versikéket jutalmazzuk. Minden résztvevőt H. Bata Zsuzsa által készített húsvéti meglepetéssel ajándékozunk meg.

HAGYOMÁNYÓRZÉS ÉS ALKOTÓMŰVÉSZET GOSZTONYI ZOLTÁN

1952-ben Kaposváron születtem. Pedagógus édesanyám sokoldalú tevékenysége: néptánc-oktató, híres mesemondó és gyönyörű kézimunkái, életre szóló mintát mutatott. A középiskolát 1966-ban Siófokon a Perczel Mór Gimnáziumban kezdtem és a kaposvári Tácsics Mihály Gimnáziumban fejeztem be. Itt érettségiztem 1970-ben. Gimnazista éveimben, a SOMOGY táncegyüttes táncosaként, kerültem közvetlen kapcsolatba a népművészettel. A faragást táncos korom óta folytattam, és gyakran zsűriztettem. Rendszeresen küldtem munkáimat a Népművészet Ifjú Mestere pályázatra. Ennek elismeréseként több alkalommal kaptam meghívást a tokaji alkotó táborba. 1987-ben a Népművészet Ifjú Mestere, 1989-ben Népi iparművész címmel ismert el a szakma. Ezen felbuzdulva, kézen fekvő volt az önállóvá válás, 1990. Faragó ismereteimet, múzeumokban, könyvtárakban, faragószakkörökön, nyári táborokban (Szöcsénypuszta, Tokaj), valamint a faipari szakközépiskola elvégzésével bővítettem (1984). Számos technikával próbálkoztam: domború-faragás, mézesbáb-nyomóforma, bútorkészítés, spanyolozás, ékfaragás, önberekás, karcolás. Ez utóbbi lett a számomra a legkedvesebb. Talán azért is történt így, mivel Somogy gazdag ezzel a technikával készült darabokban. A helyi vágóhídról tudtam csontot szerezni. Hodó József és Kapoli Antal munkái, varázslatos világba vezetnek el a munkáikba elmélyedőt. Mestereimnek vallom somogyi elődeimet, valamint kortársaimat Szőke István Aranykoszorús Mestert és Varga Lászlót, a Népművészet Mesterét. Gyerekkoromból sok népmesét ismertem. Néptáncosként nagyjából eligazodtam a tájegységekben és a népviseletek között. Az idő múlásával a szimbólumok, jelek érthetővé és alkalmazhatóvá váltak a számomra. A szaruval, mint nyersanyaggal, Molnár László fésűs és szarműves soroksári műhelyében ismerkedtem. A mester munkái mutatták meg a szaru sokoldalú feldolgozásának és az anyag natúr szépségének lehetőségeit. Sok helyen tartok bemutatót, vezetek faragó szakkört, illetve nyári alkotó-tábort. Munkáimon keresztül szeretném felhívni a figyelmet, a mára eltűnően lévő, e korábban fényességes kultúrkörre, a kultúránk e keskeny szeletére, hozzájárulva a jövő nemzedékének ez irányú neveléséhez.

Köszönet azoknak, akik segítettek és hozzájárultak szakmai sikeremhez. Édesanyámnak, feleségemnek és leányomnak.

KIÁLLÍTÁSOK - ELISMERÉSEK:

- 1986 Országos Népművészeti Kiállítás Nyíregyháza - Ezüstérem
1987. augusztus 20. Népművészet ifjú mestere cím odaítélése
1988 Selyemgombolyító pályázat, Budapest. - Mesterdíj
1989 Országos csontfaragó pályázat Miskolc - II. díj
1989 Országos Népművészeti Kiállítás Nyíregyháza - Aranyérem
1989 Népi iparművész cím odaítélése
1989 Fridrich Neumann alapítvány, Bonn. - Magyarország bemutatkozik
1990 Gyergyai Albert Kollégium Kaposvár - önálló kiállítás, Mihály Margit előadói est
1991 Együd Árpád Művelődési Központ Kaposvár - kiállítás
1992 ÉDOSZ Művelődési Központ Kaposvár - kiállítás
1992 Országos Népművészeti Kiállítás Budapest - Aranyérem
1993 Népi faragóművészet és Dél-Dunántúlon Nagyatád - Kiállítás
1994 Rippl-Rónai Múzeum Kaposvár - Népi iparművészek Somogyban
1994 Élő Népművészet - Kiállítás, Pannon Agrártudományi Egyetem
1995-1998 Somogy megye élő népművészete. Szántódpusztá - Kiállítás
1996 Országos Népművészeti Kiállítás Budapest - Aranyérem
1999 Megújhódott Népművészet - Kiállítás, Dunaföldvár Faragó Galéria
1999 augusztus 20. Népművészet Mestere
2000 Gábor Andor Városi Művelődési Központ Nagyatád - Kiállítás
2000 Országos Népművészeti Kiállítás Budapest - Gránátalma díj
2001 Országos BOT pályázat Dunaföldvár - Nívó-díj
2001 Mesterremek pályázat Nyíregyháza - Mesterremek Díj
2001 Magyarország bemutatkozik (Kiállítás) MAGYART-Párizs
2002 Somogyi Mesterek Népművészeti Kiállítása
Kaposvári Rippl-Rónai József Múzeum (Kiállítás)
2002 Magyarország bemutatkozik (Kiállítás) Berlin
2002 Magyarország bemutatkozik Olaszországnak (Kiállítás) Róma
2002 „Mária-Háza” kápolna szakrális terének tervezése, kivitelezése
2003 Gábor Andor Városi Művelődési Központ Nagyatád - Tavaszí Fesztivál
2005 Országos Népművészeti Kiállítás Budapest Iparművészeti Múzeum - Aranyérem
2005 augusztus 13-28. „Megtartó hagyomány” Kiállítás a M. N. Galériában

Részt vettem az 1992, 1995, 1998, 2001, 2004 id. Kapoli Antal országos faragó pályázatokon. Minden alkalommal kiemelkedő díjakat kaptam.

„Hogy ez a nép vad és rakoncátlan volna! Nem. Ha nem jobb is, de nem is rosszabb testvéreinél; talán szilajabb, de bátrabb is; talán egyszerűbb, de őszintébb is; talán tartózkodóbb, de hívebb is; talán daczosabb, de feledni tudóbb is. ...”

Baksay Sándor 1896.

Az osztrák-Magyar Monarchia írásban és képekben

A
Somogyiak Baráti Köre
szeretettel meghívja Önt,
családját
és érdeklődő barátait

HÚSVÉT-KEDDI KÖSZÖNTŐ

A
KAPOS MENTÉRŐL
programjára

2006. április 18-án
kedden 18 órára

a Rátkai Márton Klubba
(Budapest, Városligeti fasor 38.)

A Somogy megyei Göllében születtem 1936. szeptember 27-én, féléves koromtól azonban a szomszédos Büssüben nevelkedtem, ezt a községet tekintem szülőfalumnak. Az ELTE magyar-történelem szakának elvégzése után visszatértem szülőföldemre, négy évi pécsi tanársegédeskedés után a mai napig Kaposváron élek. A Tanítóképző Főiskola főiskolai tanáraként mentem nyugdíjba.

Egyetemista koromtól kezdve tudományos kutatási témáimban Somogy népnyelve és helytörténeti-néprajzi örökségének feltárása volt a középpontban. Nyelvjárási és névtani kutatóként indultam, első tanulmányomat a Magyar Nyelvőr jelentette meg 1959-ben, amely büssüi háziállatok tulajdonnévadási módjáról szólt. Somogy hívó szavára hagytam félbe Pécsen a főiskolai oktatói karrieremet, mert otthon gyűjteni és szerkeszteni kellett Somogy megye földrajzi neveinek hatalmas gyűjteményét (1974-ben jelent meg az Akadémiai Kiadónál). A nyelvészeti, tantárgy pedagógiai kutatáson kívül kezdettől fogva érdekelt a néprajz (folklór) is, ezt a három területet jól össze lehet kapcsolni. Az 1990-es években azt tapasztaltam, hogy megyénkben nagy szükség van az összegyűjtött néprajzi anyag publikálására, ezért 1995-től – gyakorlatilag magánkiadásban – hat néprajzi könyvet jelentettem meg. Most 2005-ben visszatérve eredeti szakterületemre sikerült kiadnom fő művemet, a Somogy-zalai nyelvatlaszt, amely két évtized gyűjtő, szerkesztő és elemző munkájának gyümölcse. Ennek bevezetőjében írom: „A somogyi hagyományok kutatását, bemutatását, a népnyelv csodálatos kincseinek feltárását mindig is fontosnak tartottam, ebben a büszke „somogyországiság” érzete és a dialektológia tudományának szolgálata szervesen összekapcsolódott.”

dr. Király Lajos